

### [Landbrugsministeren.]

Bestemmelse, som gaar ud paa at fastslaa, kan man sige, hvad der skal forstaaes ved offentlig Fredning af disse Strækninger, nemlig at der ikke dér maa kamperes, anbringes Hegn eller andre Afspærringer, opføres Bygninger eller anbringes andre til Beboelse, Udsalgssted eller lignende bestemte Indretninger. Hvor særlige Forhold taler derfor, kan Klitinspektøren efter at have hørt Sandflugtskommissionen meddele Tilladelse til Afgivelser fra nysnævnte Forbud. Hvis man ikke er tilfreds med Klitinspektørens Afgørelse, kan denne indankes for Landbrugsministeren.

Det er de vigtigste Bestemmelser i Lovforslaget. I sin Helhed gaar dette, som sagt, ud paa at værne Strandbredden mod Sandflugten og at give den almindelige Befolkning større Adgang til at færdes paa Stranden, end det vil kunne ske, hvis enkelte Mennesker beslaglægger Strandbredden ved at bygge paa den. Enhver vil sikkert indrømme, at det er af overordentlig stor Betydning, at et saadant Forslag gennemføres, saa at den lette og bekvemme Adgang til Strand og Vand, som vi har i Danmark, kan udnyttes af hele Befolkningen i saa stort Omfang som muligt.

Lovforslaget er gennemført i Folketinget med alle Partiernes Stemmer, og jeg vil meget anbefale, at det undergives en hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting, saa at det kan gennemføres i denne Samling, da jeg har den Opfattelse, at saa snart et saadant Forslag fremsættes, bliver visse Spekulationsinteresser vakt, som vil søge — hvis Lovforslaget ikke gennemføres nu — at lægge Beslag paa de Arealer, som Forslaget tager Sigte paa at værne imod Vestenvinden og mod overhaandtagende Byggeri.

**Gisselbæk:** Nu har den højtærede Landbrugsminister jo redegjort for Lovforslaget og for dets Tilblivelse. Det er ogsaa rigtigt nok, at det er vedtaget med alle Partiernes Stemmer i Folketinget, men dér blev alligevel gennemført 8 Ændringsforslag, og jeg synes, at der paa enkelte Omraader er Trang til yderligere Ændringer. Jeg forstod, at den højtærede Formand før oplæste en Skrivelse til Landstinget, som vil blive henvist til et Udvalg, hvis et saadant bliver nedsat, og jeg har selv og flere med mig faaet Henvendelser om at faa Sagen i Udvalg. Derfor skal jeg paa et senere Tidspunkt tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til Udvalgsbehandling. Tendensen i Lovforslaget: at gøre det muligt for Befolkningen at komme ud og opholde sig ved

Kysten, er rigtig, saa Tendensen kan jeg give Tilslutning til.

Den gældende Lov om Sandflugtens Dæmpning, Loven af 29. Marts 1867, har vist sig at være en god Lov, og til Trods for, at der er sket store Forandringer med vore Klitter, har denne Lov alligevel holdt sig i det lange Løb uden Forandringer af særlig Betydning. Dengang vi fik Loven af 1867, fandtes der, saa vidt mig bekendt, ikke Klitplantager, de er opstaaet senere. Den Ordning, at Staten overtager disse Arealer til Beplantning og anlægger Plantager, har haft overordentlig stor Virkning, baade paa selve Klitterne, men ogsaa paa det Op-land, der ligger indenfor, idet det er en Kendsgerning, at Beplantningen hindrer Havgusen i at drive ind over Landet. Derfor vil jeg haabe, at denne Udvikling med Udvildelse af Klitplantagerne maa fortsættes i den Tid, der kommer, saa at vore Klitplantager — bortset fra de Steder, hvor der er særlige Hindringer i Vejen derfor — kan gaa lige fra Skagen til Sydgrænsen.

Da man begyndte med Anlæg af Klitplantager, bar man sig saadan ad, at naar Arealet naaede helt ud til Havet, tog man det Areal, som blev tilbudt, helt ud til Stranden. I den senere Tid er der blevet skaaret et Bælte fra paa en halv eller en hel Kilometer langs med Kysten. Som Plantage er dette Areal vist ikke ret meget værd, og derfor kan jeg godt forstaa Tendensen i den Retning. Men det, der her er Tale om, er egentlig, at en Del af det Bælte, som er blevet skaaret fra ved Anlæg af nye Plantager, nu skal beslaglægges paa en Maade for at sikre, at der ikke kan blive lagt særlige Hindringer i Vejen for, at Befolkningen kan komme ud og nyde Livet ved Vestkysten. Jeg vilde finde det mere rimeligt, at Staten overtog den halve eller hele Kilometer, som der her er Tale om — men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa nu.

Det, jeg særlig kunde ønske — et Ønske, som jeg kan udtale paa mit Partis Vegne — er en Ændring i §§ 2 og 3, som jeg nærmere skal begrunde. Som den højtærede Landbrugsminister sagde, er der Strækninger, hvor der findes Bebyggelse, det vil sige Havnebyer, som ikke kommer ind under Lovforslagets Regler. Men der er jo flere Steder langs med Kysten, hvor der drives Fiskeri fra aaben Strand, og Fiskerne dér er ogsaa nødt til at have deres Huse saa nær Havet som muligt for at kunne behandle Fisken dér. De skal have et Hus til at behandle Fisken i og et Hus til at have deres Is i, for det er en Nødvendighed, naar